

ЗАКОН

о потврђивању Европске конвенције о прекограничној телевизији

Члан 1

Потврђује се Европска конвенција о прекограничној телевизији, сачињена 5. маја 1989. године у Стразбуру, измењена Протоколом о изменама Европске конвенције о прекограничној телевизији, који је усвојен 1. октобра 1998. године, а ступио на снагу 1. марта 2002. године, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2

Текст Европске конвенције о прекограничној телевизији у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

ЕВРОПСКА КОНВЕНЦИЈА О ПРЕКОГРАНИЧНОЈ ТЕЛЕВИЗИЈИ

Стразбур, 5.5.1989.

Текст измењен у складу са одредбама Протокола (ЕТС бр. 171) који је ступио на снагу 1. марта 2002.

Преамбула

Државе чланице Савета Европе и друге државе уговорнице Европске конвенције о култури, овде потписнице,

Сматрајући да је циљ Савета Европе постизање већег јединства међу чланицама, ради очувања и остварења идеала и начела који су њихово заједничко наслеђе;

Сматрајући да достојанство и једнака вредност сваког људског бића чине основне елементе тих начела;

Сматрајући да слобода изражавања и информисања, како је зајемчена одредбом члана 10. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, чини једно од суштинских начела демократског друштва и један од основних услова за његов напредак и за развој сваког људског бића;

Потврђујући поново своју приврженост начелима слободног протока информација и идеја, и независности радиодифузних организација, која представљају неопходну основу њихове радиодифузне политике;

Потврђујући значај радиодифузије за развој културе и слободно обликовање мишљења у условима који омогућавају очување плурализма и једнаких могућности за све демократске групације и политичке странке;

Убеђене да непрекидан развој информационе и комуникацијске технологије треба да служи унапређењу права, без обзира на границе, на изражавање, тражење, примање и пренос информација и идеја, из било ког извора;

Желећи да широј јавности понуде што већи избор програмских услуга, обogaћујући тиме европско културно наслеђе и развијајући њено аудиовизуелно стваралаштво, и решене да остваре овај културни циљ кроз напоре за повећање производње и протока висококвалитетних програма, тиме одговарајући на очекивања јавности у области политике, културе и образовања;

Препознајући потребу за утврђивањем заједничког ширег правног оквира;

Имајући на уму Резолуцију број 2 и Декларацију Прве европске министарске конференције о политици масовних медија;

Желећи да развију начела утемељена у постојећим Препорукама Савета Европе о принципима телевизијског оглашавања, о једнакости између жена и мушкараца у медијима, о коришћењу сателитских капацитета за телевизију и радио, и о унапређењу аудиовизуелне продукције у Европи,

Споразумеле су се како следи:

Глава I

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Циљ и сврха

Члан 1

Ова конвенција се односи на програмске услуге из домена преноса. Њена сврха је да олакша прекогранично емитовање и реемитовање услуга телевизијског програма између држава уговорница.

Термини у употреби (1)

Члан 2

За потребе ове конвенције:

- a) „емитовање“ означава почетно емитовање услуга телевизијског програма намењеног широј јавности преко земаљског одашиљача, кабла или сателита било које врсте, у кодираном или некодираним облику. Оно не обухвата комуникацијске услуге које се врше по индивидуалном захтеву;
- b) „реемитовање“ означава чин преузимања и истовременог емитовања, без обзира на коришћена техничка средства, комплетних и неизмењених услуга телевизијског програма, или важних делова тих услуга, које емитује радиодифузна организација и које су намењене широј јавности;
- c) „радиодифузна организација“ означава физичко или правно лице које је одговорно за састављање и уређивање услуга телевизијског програма за пријем од стране шире јавности и емитује их, или их уступа трећем лицу ради емитовања у комплетном и неизмењеном облику;
- d) „програмска услуга“ означава збир свих прилога унутар појединачне услуге коју пружа одређена радиодифузна организација у смислу претходног става;
- e) „европска аудиовизуелна остварења“ означавају стваралачке радове, чија је продукција и копродукција под контролом европских физичких и правних лица;
- f) „оглашавање“ означава свако јавно саопштење намењено унапређењу продаје, куповине или издавања производа или услуге, промовисању ствари или идеје, или постизању неког другог учинка који жели оглашавач или сама радиодифузна организација, у замену за новчану надокнаду или неку сличну противуслугу, или у циљу сопственог промовисања;
- g) „теле-шоп“ означава директне понуде које се емитују публици у погледу набавке роба или услуга, укључујући непокретну имовину, права и обавезе, у замену за новчану надокнаду;
- h) „спонзорство“ означава учешће физичког или правног лица, које није укључено у активности емитовања или у продукцију аудиовизуелних остварења, у директном или индиректном финансирању програма у циљу промовисања имена, заштитног знака, имица или активности тога лица.

Подручје примене

Члан 3

Ова конвенција ће се примењивати на сваку програмску услугу коју емитују или реемитују ентитети или техничка средства под јурисдикцијом државе уговорнице, било путем кабла, земаљског одашиљача или сателита, а која се директно или индиректно може примити у једној или више других држава уговорница.

Слобода пријема и реемитовања

Члан 4

Државе уговорнице ће осигурати слободу изражавања и информисања у складу са чланом 10. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, и гарантоваће слободу пријема, и неће на својим територијама ограничавати реемитовање програмских услуга које су у складу са одредбама ове конвенције.

Дужности држава уговорница са чијих се територија врши емитовање (1)

Члан 5

1. Свака држава уговорница са чије се територије врши емитовање ће обезбедити да све програмске услуге које емитују радиодифузне организације под њеном јурисдикцијом, буду у складу са одредбама ове конвенције.
2. За потребе ове конвенције, радиодифузна организација под јурисдикцијом државе уговорнице је:
 - радиодифузна организација за коју се сматра да је основана у тој држави уговорници према ставу 3;
 - радиодифузна организација на коју се односи став 4.
3. За потребе ове конвенције, сматраће се да је радиодифузна организација основана у држави уговорници, у даљем тексту "држави уговорници са чије се територије врши емитовање", у следећим случајевима:
 - a) радиодифузна организација има седиште у тој држави уговорници, и одлуке о програмским плановима се доносе у тој држави уговорници;
 - b) уколико радиодифузна организација има седиште у једној држави уговорници, али се одлуке о програмским плановима доносе у другој држави уговорници, сматраће се да је основана у оној држави уговорници у којој ради значајан део радне снаге на пословима везаним за радиодифузно емитовање; уколико значајан део радне снаге укључен у послове радиодифузног емитовања ради у свакој од ових држава уговорница, сматраће се да је радиодифузна организација основана у оној држави уговорници у којој јој се налази седиште; уколико значајан део радне снаге која се бави активностима везаним за радиодифузно емитовање, не ради ни у једној од ових држава уговорница, сматраће се да је радиодифузна организација основана у оној држави уговорници у којој је први пут почела да врши емитовање у складу са правним системом те државе уговорнице, под условом да држава стабилну и ефикасну везу са привредом те земље;
 - c) уколико радиодифузна организација има седиште у држави уговорници, али се одлуке о програмским плановима доносе у држави која није држава уговорница ове Конвенције, или обрнуто, сматраће се да је основана у држави уговорници, под условом да значајан део радне снаге укључен у послове радиодифузног емитовања ради у тој држави уговорници;
 - d) уколико се, када се примене критеријуми из става 3. члана 2. Директиве 97/36/ЕЦ Европског парламента и Савета од 19. јуна 1997. о изменама и допунама Директиве Савета 89/552/ЕЕЦ у погледу усклађивања одређених законом утврђених одредби, уређивања или административне активности у државама чланицама у погледу остваривања делатности везаних за радиодифузно емитовање, сматра да је радиодифузна организација основана у држави чланици Европске заједнице, сматраће се да је та радиодифузна организација основана у тој држави и за потребе ове конвенције.

4. Сматра се да је радиодифузна организација на коју се не могу применити одредбе из става 3. под јурисдикцијом државе уговорнице, такозване државе уговорнице са чије се територије врши емитовање, у следећим случајевима:
 - a) користи фреквенцију додељену од стране те државе уговорнице;
 - b) иако не користи фреквенцију коју јој је доделила држава уговорница, користи сателитске капацитете који припадају тој држави уговорници;
 - c) иако не користи ни фреквенцију коју је доделила држава уговорница, нити сателитске капацитете који припадају држави уговорници, користи сателитски линк (узлазну везу) који је смештен у тој држави уговорници.
5. Уколико се држава уговорница са чије се територије врши емитовање не може одредити на основу става 4, Стални комитет ће размотрити ово питање на основу члана 21. става 1.а), ове конвенције, у циљу одређивања ове државе уговорнице.
6. Ова конвенција се неће односити на радиодифузна емитовања која су искључиво намењена за пријем у државама које нису државе уговорнице ове конвенције, и које немају директан или индиректан пријем од стране публике у једној или више држава уговорница ове конвенције.

Пружање информација

Члан 6

1. Одговорности радиодифузне организације ће бити јасно и на одговарајући начин наведене у овлашћењу издатом од, или у уговору закљученом са, надлежним органом власти сваке државе уговорнице, или на било који други законом утврђени начин.
2. Надлежни орган власти државе уговорнице са чије се територије програм емитује ће, на захтев, учинити доступним информације о радиодифузној организацији. Те информације ће као минимум обухватати име односно назив, седиште и правни статус радиодифузне организације, име њеног правног заступника, састав капитала, природу, сврху и начин финансирања програмске услуге коју радиодифузна организација обезбеђује или намерава да обезбеди.

Глава II

ПИТАЊА КОЈА СЕ ОДНОСЕ НА ПРОГРАМ

Одговорности радиодифузне организације

Члан 7

1. Сви програмски прилози, у погледу њиховог приказивања и садржаја, поштоваће достојанство људског бића и основна права других.

Посебно, они не смеју:

- a) бити непристојни, а нарочито не смеју садржавати порнографију;
 - b) неприкладно истицати насиље или подстицати расну нетрпељивост.
2. Сви програмски прилози који би могли негативно да утичу на физички, ментални или морални развој деце и младих, неће бити на програму у оно време када би, због времена преноса и пријема, постојала вероватноћа да их деца гледају.
 3. Радиодифузна организација ће обезбедити да вести објективно представљају чињенице и догађаје и да подстичу слободно формирање мишљења.

Право на одговор (1)

Члан 8

1. Свака држава уговорница са чије се територије емитује програм ће обезбедити да свако физичко или правно лице, без обзира на националност или место боравка, има могућност да оствари право на одговор или да потражи други одговарајући правни или административни лек у односу на програме које емитује радиодифузна организација под њеном јурисдикцијом у оквиру значења члана 5. Она ће, посебно, обезбедити да временски оквир и остале појединости везане за остваривање права на одговор буду такви, да се ово право може ефикасно остварити. Ефикасно остваривање овога права, или других сличних правних и административних лекова, биће обезбеђено, како у погледу временског оквира, тако и у погледу модалитета.
2. У ту сврху, назив програмске услуге или радиодифузне организације одговорне за ову програмску услугу ће бити објављиван у самој програмској услузи, у редовним интервалима и на одговарајући начин.

Приступ јавности информацијама (1)

Члан 9

Свака држава уговорница ће испитати, и где је потребно, предузети законске мере као што су увођење права на кратко извештавање о догађајима од великог интереса за јавност, да би се избегло осујећење права јавности на информације услед остваривања ексклузивних права на емитовање и реемитовање, у смислу члана 3. таквог догађаја од стране радиодифузне организације под њеном јурисдикцијом.

Приступ јавности догађајима од изузетне важности (2)

Члан 9. бис

1. Свака држава уговорница задржава право да предузме мере како би обезбедила да радиодифузна организација у оквиру њене јурисдикције не емитује на ексклузивној бази догађаје за које та држава уговорница сматра да су од изузетне важности за друштво, на такав начин да лишава знатан део јавности у тој држави уговорници могућности да прати такве догађаје било у директном или накнадном преносу на бесплатној телевизији. Уколико до тога долази, та држава уговорница може да прибегне састављању листе одређених догађаја за које сматра да су од изузетне важности за друштво.
2. Државе уговорнице ће одговарајућим средствима обезбедити, уз поштовање законских гаранција које даје Конвенција за заштиту људских права и основних слобода, као и, тамо где је потребно, државни устав, да радиодифузна организација под њиховом јурисдикцијом не остварује ексклузивна права, која је стекла по ступању на снагу Протокола о изменама и допунама Европске конвенције о прекограничној телевизији, на такав начин да знатан део јавности у другој држави уговорници буде лишен могућности да прати догађаје које је та друга држава уговорница одредила, путем потпуног или делимичног директног преноса или, тамо где је потребно или погодно из објективних разлога који су од јавног интереса, потпуног или делимичног накнадног преноса на бесплатној телевизији како је та друга држава уговорница утврдила у ставу 1, поштујући следеће услове:
 - a) држава уговорница која примењује законске мере поменуте у ставу 1. саставиће листу националних или ненационалних догађаја за које та држава уговорница сматра да су од изузетне важности за друштво;
 - b) држава уговорница ће то урадити благовремено и на јасан и транспарентан начин;
 - c) држава уговорница ће одредити да ли ће ови догађаји бити доступни путем потпуног или делимичног директног преноса, или тамо где је потребно или погодно из објективних разлога који су од јавног интереса, потпуног или делимичног накнадног преноса;
 - d) мере које предузме држава уговорница која саставља листу ће бити сразмерне и довољно детаљне да омогуће другим државама уговорницама да предузму мере споменуте у овом ставу;
 - e) држава уговорница која саставља листу ће о листи, и о одговарајућим законским мерама обавестити Стални комитет, у временском року који одреди Стални комитет;

- f) мере које предузима држава уговорница која саставља листу, биће у оквиру ограничења смерница Сталног комитета споменутог у ставу 3, а Стални комитет мора претходно да да позитивно мишљење о мерама.

Мере засноване на овом ставу односиће се само на оне догађаје објављене од стране Сталног комитета у годишњој листи поменутој у ставу 3. и на она ексклузивна права стечена након ступања на снагу Протокола о изменама и допунама Конвенције.

3. Једном годишње Стални комитет ће:

- a) објављивати интегралну листу наведених догађаја и одговарајућих законских мера достављених од стране држава уговорница у складу са ставом 2.е);
b) саставити смернице које треба да усвоји већина од три четвртине чланова заједно са захтевима наведеним у ставу 2.а) до е), да би се избегле несагласности у примени овог члана и одговарајућих одредаба Европске заједнице.

Културни циљеви

Члан 10

1. Свака држава уговорница са чије се територије емитује програм ће осигурати, када је изводљиво, и одговарајућим средствима, да радиодифузна организација под њеном јурисдикцијом резервише за европска остварења пропорционално већи део свога времена емитовања, изузимајући време предвиђено за вести, спортске догађаје, игре, рекламно оглашавање, телетекст услуге и теле-шопинг. Овакав однос, имајући у виду обавезе које радиодифузна организација има према својим гледаоцима у смислу информисања, образовања, културе и забаве, требало би остваривати постепено и на основу одговарајућих критеријума.
2. У случају да у примени претходног става дође до неслагања између државе уговорнице са чије се територије емитује програм и оне која га прима, може се, на захтев једне од држава уговорница, потражити помоћ од Сталног комитета са циљем да он да саветодавно мишљење о том предмету. То неслагање неће бити предмет арбитражног поступка предвиђеног у члану 26.
3. Државе уговорнице се обавезују да заједнички траже, не правећи дискриминацију између радиодифузних организација, најпогодније инструменте и поступке за подршку активности и развоја европске продукције, нарочито у земљама са ниским аудио-визуелним продукцијским капацитетима или са ограниченим језичким подручјем.
4. Државе уговорнице ће обезбедити да радиодифузна организација под њиховом јурисдикцијом не емитује филмска дела изван периода договорених са носиоцима права.

Плурализам медија (2)

Члан 10. бис

Државе уговорнице ће, у духу сарадње и међусобне помоћи која је у основи ове конвенције, настојати да избегну да услуге емитовања или реемитовања програма од стране радиодифузне организације или било ког другог правног или физичког лица под њиховом јурисдикцијом у смислу члана 3, угрозе плурализам медија.

Глава III

ОГЛАШАВАЊЕ И ТЕЛЕ-ШОПИНГ (3)

Општи стандарди (1)

Члан 11

1. Оглашавање и теле-шопинг ће бити фер и поштено.
2. Оглашавање и теле-шопинг неће доводити у заблуду и неће штетити интересима потрошача.
3. Оглашавање и теле-шопинг упућени деци, или који користе децу, ће избегавати све што би могло да нашкоди њиховим интересима и имаће обзира према њиховој посебној осетљивости.
4. Теле-шопинг неће наводити малолетнике на уговарање продаје или изнајмљивања роба и услуга.
5. Оглашавач неће вршити било какав уреднички утицај на садржај програма.

Трајање (1)

Члан 12

1. Време трајања теле-шопинг спотова, рекламних спотова и других облика оглашавања, са изузетком теле-шопинг излога у смислу става 3, неће прелазити 20% времена дневног емитовања. Време емитовања рекламних спотова неће прелазити 15% времена дневног емитовања.
2. Време трајања рекламних спотова и теле-шопинг спотова у току периода од једног сата неће прелазити 20%.
3. Излози намењени теле-шопинг програмима који се емитују у оквиру програмских услуга које нису искључиво намењене за теле-шопинг, биће у најмањем непрекидном трајању од 15 минута. Максималан број излога дневно биће осам. Њихово укупно трајање неће прелазити три сата дневно. Морају бити јасно препознатљиви на основу оптичких и акустичких средстава.
4. За потребе овога члана, оглашавање неће укључивати:
 - саопштења која радиодифузна организација даје у вези са својим сопственим програмима и помоћни производи који директно произилазе из тих програма,
 - саопштења од јавног интереса и позиви за добротворне акције чије се емитовање не наплаћује.

Облик и представљање

Члан 13

1. Оглашавање и теле-шопинг ће бити јасно препознатљиви и уочљиво одвојени од других делова програма путем оптичких и/или акустичких средстава. У начелу, рекламни и теле-шопинг спотови ће се емитовати у блоковима.
2. У оглашавању и теле-шопингу се неће користити технике које делују на подсвест.
3. Прикривено оглашавање и теле-шопинг неће бити дозвољени, нарочито када се ради о приказивању производа и услуга у програмима у рекламне сврхе.
4. У оглашавању или теле-шопингу се неће појављивати, визуелно или вербално, особе које редовно презентирају вести или политичке догађаје.

Уметање реклама и теле-шопинга (1)

Члан 14

1. Оглашавање и теле-шопинг треба уметати између програма. Под условом да су испуњени услови садржани у ставовима од 1. до 5. овог члана, оглашавање и теле-шопинг се такође могу уметати у току програма на такав начин да се не наноси штета целовитости и вредности програма и правима носилаца власничких права.
2. У програмима који се састоје од самосталних делова, или у спортским програмима и догађајима и представама сличне структуре који садрже паузе у емитовању, рекламни и теле-шопинг спотови се могу уметати само између делова или током пауза.
3. Пренос аудиовизуелних остварења као што су играни филмови и телевизијски филмови (изузимајући серије, серијале, забавне и документарне програме), под условом да је време предвиђено за њихово трајање више од четрдесет пет минута, може бити прекинут једном по истеку сваког целовитог периода од четрдесет пет минута. Даље прекидање је дозвољено уколико је време предвиђено за њихово трајање најмање двадесет минута дуже од два или више целовитих периода од четрдесет пет минута.
4. Тамо где се програми, осим оних који су покривени ставом 2, прекидају рекламним или теле-шопинг спотовима, треба да протекне период од најмање двадесет минута између сваке узастопне паузе за оглашавање или теле-шопинг у оквиру програма.
5. Оглашавање и теле-шопинг се неће уметати ни у један пренос верских служби. Вести и програми о текућим догађајима, документарни програми, верски програми, и програми за децу, када им је предвиђено време трајања мање од тридесет минута, неће се прекидати рекламним или теле-шопинг спотовима. Уколико им је предвиђено време трајања тридесет минута или дуже, примењиваће се одредбе из претходних ставова.

Оглашавање и теле-шопинг одређених производа (3)(1)

Члан 15

1. Оглашавање и теле-шопинг дуванских производа неће бити дозвољени.
2. Оглашавање и теле-шопинг алкохолних пића свих врста ће бити у складу са следећим правилима:
 - а) неће бити упућени посебно малолетницима и нико у огласима или теле-шопингу ко се доводи у везу са алкохолним пићима не сме да делује као малолетник;
 - б) неће доводити у везу трошење алкохола са физичком способношћу или вођњом;
 - в) неће тврдити да алкохол има терапијска својства или да је стимуланс, седатив или средство за решавање проблема;
 - г) неће охрабривати неумерено трошење алкохола нити представљати апстиненцију и умереност у негативном светлу;
 - д) неће стављати непотребан нагласак на садржај алкохола у пићима.
3. Неће бити дозвољено рекламирање лекова или медицинских третмана који се у држави уговорници са чије се територије емитује програм могу прибавити само на лекарски рецепт.
4. Рекламирање свих других лекова или медицинских третмана ће бити јасно препознатљиво као такво, поштено, искрено и подложно провери, и биће у складу захтевима заштите појединца од штетних последица.
5. Теле-шопинг за лекове и медицинске третмане се неће дозвољавати.

Оглашавање и теле-шопинг посебно усмерени на само једну државу уговорницу (1)

Члан 16

1. У циљу избегавања поремећаја у конкуренцији и угрожавања телевизијског система државе уговорнице, оглашавање и теле-шопинг који су посебно и уз одређену учесталост усмерени на публику у само једној држави уговорници која није држава уговорница са чије се територије емитује програм, неће заобићи правила оглашавања и теле-шопинга која постоје у дотичној држави уговорници.
2. Одредбе из претходног става се неће примењивати када:
 - а) споменута правила праве разлику између оглашавања и теле-шопинга које преноси радиодифузна организација под јурисдикцијом те државе уговорнице и оглашавања и теле-шопинга које преноси радиодифузна организација или било које правно или физичко лице под јурисдикцијом друге државе уговорнице,
 - или
 - б) дотичне државе уговорнице потпишу билатералне или мултилатералне уговоре у овој области.

Глава IV

СПОНЗОРСТВО

Општи стандарди

Члан 17

1. Када су програм или серија програма спонзорисани у целини или делимично, јасно ће бити означени као такви, одговарајућим напоменама на почетку и/или крају тих програма.
2. На садржај или време преноса спонзорисаних програма ни под каквим околностима не може утицати спонзор на такав начин да наруши одговорност и уредничку независност радиодифузне организације у погледу програма.
3. Спонзорисани програми неће подстицати продају, куповину или изнајмљивање производа или услуга спонзора или неке треће стране, нарочито не емитовањем, у току програма, посебних промотивних порука које се односе на те производе и услуге.

Забрањено спонзорство (1)

Члан 18

1. Програме не могу спонзорисати физичка или правна лица чија је основна делатност производња или продаја производа, или пружање услуга, чији су оглашавање и теле-шопинг забрањени на основу члана 15.
2. Предузећа чија делатност обухвата, *интер алиа*, производњу или продају лекова и медицинских третмана могу да спонзоришу програме промовисањем имена, заштитног знака, имица или делатности предузећа, уз изузеће било каквих порука у погледу лекова или нарочитих медицинских третмана који су доступни само уз лекарски рецепт у држави уговорници која врши емитовање.
3. Неће се дозвољавати спонзорисање вести и програма о текућим догађајима.

Глава IV бис

ПРОГРАМСКЕ УСЛУГЕ ИСКЉУЧИВО ПОСВЕЋЕНЕ СОПСТВЕНОЈ ПРОМОЦИЈИ ИЛИ ТЕЛЕ-ШОПИНГУ (4)

Програмске услуге искључиво посвећене сопственој промоцији

Члан 18. бис

1. Одредбе ове конвенције ће се примењивати *мутатис мутандис* на програмске услуге искључиво посвећене сопственој промоцији.
2. Други облици оглашавања у погледу тих услуга биће дозвољени у оквиру ограничења постављених у члану 12. ставу 1.

Програмске услуге искључиво посвећене теле-шопингу

Члан 18. тер

1. Одредбе ове конвенције ће се примењивати *мутатис мутандис* на програмске услуге искључиво посвећене теле-шопингу.
2. Други облици оглашавања у погледу тих услуга биће дозвољени у оквиру ограничења постављених у члану 12. ставу 1. Члан 12. став 2. се неће примењивати.

Глава V

УЗАЈАМНА ПОМОЋ

Сарадња између држава уговорница

Члан 19

1. Државе уговорнице се обавезују на пружање узајамне помоћи у циљу имплементације ове конвенције.
2. У том циљу:
 - а) свака држава уговорница ће одредити један или више органа власти, чије ће име и адресу саопштити Генералном секретару Савета Европе приликом полагања свога документа о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању,
 - б) свака држава уговорница која је одредила више од једног органа власти ће навести приликом саопштења из подстава а) надлежност сваког органа власти.
3. Орган власти одређен од стране државе уговорнице ће:
 - а) пружати информације предвиђене у члану 6. став 2, ове Конвенције;
 - б) пружати информације, на захтев органа власти одређеног од стране друге државе уговорнице, о домаћем праву и пракси у областима покривеним овом конвенцијом;
 - в) сарађивати са органима власти одређеним од стране других држава уговорница кад год је то потребно, а нарочито када би то повећало ефикасност мера предузетих у циљу имплементације ове конвенције;
 - г) размотрити сваку потешкоћу која настане применом ове Конвенције на коју јој скрене пажњу неки орган власти који је одредила друга држава уговорница.

Глава VI

СТАЛНИ КОМИТЕТ

Стални комитет (1)

Члан 20

1. За потребе ове конвенције, успоставиће се Стални комитет.
2. Свака држава уговорница може бити представљена у Сталном комитету са једним или више делегата. Свака делегација ће имати један глас. У оквиру своје надлежности, Европска заједница ће остваривати своје право гласа са бројем гласова који је једнак броју њених држава чланица које су уговорнице ове конвенције; Европска заједница неће остваривати своје право гласа у случајевима када поменуте државе чланице остварују своје право гласа, и обрнуто.
3. Свака држава наведена у члану 29. став 1. која није држава уговорница ове Конвенције може да буде представљена у Сталном комитету са посматрачем.
4. Стални комитет може да затражи савет стручњака у циљу извршавања својих функција. Он може, на своју иницијативу или на захтев датог тела, да позове било које међународно или национално, владино или невладино тело са техничким квалификацијама за област коју покрива ова конвенција да буде представљено путем посматрача на једном или на делу једног од његових састанака.
5. Седнице Сталног комитета ће сазивати Генерални секретар Савета Европе. Комитет ће своју прву седницу одржати у року од шест месеци од дана када Конвенција ступи на снагу. Потом ће заседати када то затражи једна трећина држава уговорница или Комитет министара Савета Европе, или на иницијативу Генералног секретара Савета Европе у складу са одредбама члана 23. став 2, или на захтев једне или више држава уговорница у складу са одредбама чланова 21. подстав ц) и 25. став 2.
6. Већина држава уговорница чини кворум за одржавање седница Сталног комитета.
7. У складу са одредбама члана 9. бис, став 3.б), и члана 23. став 3, одлуке Сталног комитета доносиће се трочетвртинском већином присутних чланова.
8. У складу са одредбама ове Конвенције, Стални комитет ће донети свој пословник.

Функције Сталног комитета (1)

Члан 21

1. Стални комитет ће бити одговоран за праћење примене ове конвенције. Он може:
 - а) давати државама уговорницама препоруке у вези са применом ове конвенције;
 - б) предлагати све потребне измене ове конвенције и размотрити оне које су предложене у складу са одредбама члана 23;
 - в) размотрити, на захтев једне или више држава уговорница, питања везана за тумачење Конвенције;
 - г) уложити све напоре да осигура пријатељско решење свих тешкоћа које су му предочене у складу са одредбама члана 25;
 - д) давати препоруке Комитету министара у вези са државама које нису наведене у члану 29. став 1. да се позову да приступе овој конвенцији;
 - е) давати мишљење о злоупотреби права предвиђених у члану 24. бис, став 2.ц).
2. Поред тога, Стални комитет ће:

- a) саставити смернице поменуте у члану 9. бис, став 3.б) у циљу избегавања разлика између примене правила ове Конвенције која се односе на приступ јавности догађајима од изузетног значаја за друштво и одговарајућих мера Европске заједнице;
- b) давати мишљење о мерама које су предузеле државе уговорнице које су саставиле листу националних и ненационалних догађаја које те државе уговорнице сматрају од велике важности за друштво у складу са чланом 9. бис, став 2;
- c) објављивати једном годишње интегралну листу наведених догађаја и одговарајућих мера које достављају државе уговорнице у складу са чланом 9. бис, став 2е).

Извештаји Сталног комитета

Члан 22

Након сваке седнице, Стални комитет ће државама уговорницама и Комитету министара Савета Европе проследити извештај о својим расправама и свим донетим одлукама.

Глава VII

АМАНДМАНИ

Амандмани (1)

Члан 23

1. Свака држава уговорница може поднети амандман на Конвенцију.
2. О сваком предлогу амандмана биће обавештен Генерални секретар Савета Европе који ће га проследити државама чланицама Савета Европе, другим државама уговорницама Европске конвенције о култури, Европској заједници, и свакој држави која није чланица, а која је приступила или је позвана да приступи овој конвенцији у складу са одредбама члана 30. Генерални секретар Савета Европе ће сазвати седницу Сталног комитета најраније по истеку периода од два месеца од достављања предлога.
3. Стални комитет ће размотрити сваки предложени амандман и поднеће Комитету министара на усвајање текст који усвоје три четвртине чланица Сталног комитета. Након његовог одобрења, текст ће бити прослеђен државама уговорницама на прихватање.
4. Амандман ће ступити на снагу тридесетог дана од дана када све потписнице обавесте генералног секретара о његовом прихватању.
5. Комитет министара, међутим, може по консултацији са Сталним комитетом, да одлучи да ће одређени амандман ступити на снагу по истеку периода од две године од датума када је отворен за прихватање, осим уколико држава уговорница није дала приговор Генералном секретару Савета Европе о ступању на снагу тог амандмана. Уколико је такав приговор достављен, амандман ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи за датумом када је држава уговорница Конвенције која је доставила приговор депоновала свој инструмент о прихватању код Генералног секретара Савета Европе.
6. Уколико је амандман одобрен од стране Комитета министара, али још није ступио на снагу у складу са ставовима 4. или 5, држава или Европска заједница не могу изразити своју сагласност да прихватају обавезе Конвенције, а да истовремено не прихвате и амандман.

Глава VIII

НАВОДНА КРШЕЊА КОНВЕНЦИЈЕ

Наводна кршења Конвенције

Члан 24

1. Када нека држава уговорница установи да је дошло до кршења Конвенције, она ће о наводном кршењу обавестити државу уговорницу која врши емитовање и те две државе уговорнице ће настојати да превазиђу потешкоће на основу одредаба чланова 19, 25. и 26.
2. Ако је наводно кршење очигледне, озбиљне и тешке природе и покреће важна јавна питања, а тиче се члана 7, ставови 1. или 2, чланова 12, 13, став 1, прва реченица, чланова 14. или 15, ставови 1. или 3, и ако се настави још две недеље након обавештења, држава уговорница која врши пријем може привремено да обустави реемитовање инкриминисане програмске услуге.
3. У свим осталим случајевима наводног кршења, са изузетком оних који су предвиђени чланом 4, држава уговорница која врши пријем може привремено да обустави реемитовање инкриминисане програмске услуге осам месеци након саопштења, уколико наводно кршење и даље траје.
4. Привремена обустава реемитовања неће бити дозвољена у случају наводних кршења члана 7. став 3. и чланова 8, 9. или 10.

Наводна злоупотреба права датих овом конвенцијом (2)

Члан 24. бис

1. Када је програмска услуга радиодифузне организације у потпуности или углавном усмерена на територију државе уговорнице која није она под чију јурисдикцију спада дотична радиодифузна организација ("државе уговорнице која врши пријем"), а радиодифузна организација је основана у циљу избегавања закона у областима које су покривене Конвенцијом који би се односили на њу да се налазила под јурисдикцијом те друге државе уговорнице, то ће представљати злоупотребу права.
2. Ако нека држава уговорница посегне за злоупотребом права, примењиваће се следећи поступак:
 - а) државе уговорнице о којима је реч ће настојати да постигну пријатељско решење;
 - б) ако у року од три месеца то не успеју, држава уговорница која врши пријем ће предмет проследити на решавање Сталном комитету;
 - в) пошто чује ставове држава уговорница које су у питању, Стални комитет ће, у року од шест месеци од дана кад му је предмет упућен на разматрање, дати мишљење о томе да ли је дошло до злоупотребе права и обавестити о томе државе уговорнице на које се то односи.
3. Уколико је Стални комитет закључио да је дошло до злоупотребе права, држава уговорница у оквиру чије јурисдикције се налази радиодифузна организација предузеће одговарајуће мере да исправи злоупотребу права и обавестиће Стални комитет о тим мерама.
4. Уколико држава уговорница, под чијом јурисдикцијом се сматра да се налази радиодифузна организација, не предузме мере наведене у ставу 3. у року од шест месеци, државе уговорнице које су у питању ће покренути арбитражни поступак предвиђен у члану 26. став 2, и додатку Конвенције.
5. Држава уговорница која врши пријем неће предузимати никакве мере против програмске услуге о којој је реч док се не оконча арбитражни поступак.
6. Све мере предложене или предузете на основу овога члана морају да буду у складу са чланом 10. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Глава IX

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Мирење

Члан 25

1. У случају тешкоћа које настану приликом примене ове Конвенције, заинтересоване стране ће се трудити да постигну пријатељско решење.
2. Ако се ниједна од заинтересованих страна не противи, Стални комитет може да испита случај, стављајући се на располагање заинтересованим странама да би се постигло задовољавајуће решење у што краћем року, а када је то подесно, може да да и саветодавно мишљење о том предмету.
3. Свака заинтересована страна се обавезује да, без одлагања, стави на располагање Сталном комитету све потребне информације и средства потребна за извршење његових функција према претходном ставу.

Арбитража

Члан 26

1. Ако заинтересоване стране не могу да реше спор у складу са одредбама члана 25, могу га, на основу заједничког споразума, поднети на арбитражу, чији је поступак одређен у додатку ове Конвенције. Ако не постигну такав споразум у року од шест месеци од првог захтева за покретање поступка мирења, спор се може поднети на арбитражу на захтев само једне стране.
2. Свака држава уговорница може, у било које време, да изјави да примену арбитражног поступка предвиђеног у додатку ове Конвенције признаје као обавезујућу, *inso facto*, и без посебног споразума у погледу прихватања исте обавезе од стране било које друге државе уговорнице.

Глава X

ДРУГИ МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ И УНУТРАШЊЕ ЗАКОНОДАВСТВО ДРЖАВА УГОВОРНИЦА

Други међународни уговори и споразуми (1)

Члан 27

1. У својим међусобним односима, државе уговорнице које су чланице Европске заједнице ће примењивати правила Заједнице и према томе неће примењивати правила која произилазе из ове конвенције, осим у случајевима када Заједница нема правило којим би се уредио неки одређени предмет.
2. Ништа унутар ове конвенције неће спречити државе уговорнице да закључују међународне уговоре којима се допуњују или развијају њене одредбе или проширује поље њихове примене.
3. У случају билатералних уговора, ова конвенција неће замењивати права и обавезе држава уговорница које произилазе из таквих уговора, а које не утичу на уживање права или извршавање обавеза других држава уговорница према овој конвенцији.

Однос између Конвенције и унутрашњег законодавства држава уговорница (1)

Члан 28

Ниједна одредба ове конвенције неће спречити државе уговорнице да примењују строжија или детаљнија правила од оних која су предвиђена овом конвенцијом за програмске услуге које емитује радиодифузна организација под њиховом јурисдикцијом, у оквиру значења члана 5.

Глава XI

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Потписивање и ступање на снагу (1)

Члан 29

1. Конвенција ће бити отворена за потписивање од стране држава чланица Савета Европе и других држава уговорница Европске конвенције о култури, и од стране Европске заједнице. Она подлеже ратификацији, прихватању или одобрењу. Инструменти ратификације, прихватања или одобрења ће бити депоновани код Генералног секретара Савета Европе.
2. Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи након истека периода од три месеца од дана када седам држава, од којих најмање пет држава чланица Савета Европе, буде изразило свој пристанак да буду везане овом Конвенцијом у складу са одредбама претходног става.
3. Држава може, у тренутку потписивања или било којег каснијег дана пре ступања на снагу Конвенције за ту државу, да изјави да ће Конвенцију примењивати на привременој основи.
4. За сваку државу поменути у ставу 1, или за Европску заједницу, која накнадно изрази свој пристанак да буде њоме везана, ова Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи након истека период од три месеца од дана депоновања инструмената ратификације, прихватања и одобрења.

Приступање држава које нису чланице

Члан 30

1. По ступању на снагу Конвенције, Комитет министара Савета Европе, након консултације са државама уговорницама може да позове било коју другу државу да приступи овој конвенцији на основу одлуке донете од стране већине предвиђене у члану 20.д. Статута Савета Европе и једногласном одлуком представника држава уговорница који имају право да заседају у Комитету.
2. За сваку државу која јој приступи, Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи након истека периода од три месеца од дана депоновања инструмената ратификације, прихватања и одобрења.

Територијална примена

Члан 31

1. Свака држава може, у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмената ратификације, прихватања, одобрења или приступања, да наведе територију или територије на којима ће се ова конвенција примењивати.
2. Свака држава може, било ког каснијег датума, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе, да прошири примену ове конвенције на сваку другу територију наведену у изјави. У

погледу такве територије, Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи по истеку периода од три месеца од дана пријема такве изјаве од стране Генералног секретара.

3. Свака изјава дата на основу претходна два става, у вези са било којом територијом наведеном у изјави, може бити повучена путем писаног обавештења упућеног генералном секретару. Повлачење ће имати дејство од првог дана у месецу који следи по истеку периода од шест месеци од датума пријема писаног обавештења од стране Генералног секретара.

Резерве

Члан 32

1. У тренутку потписивања или приликом депоновања инструмената ратификације, прихватања, одобрења или приступања, свака држава може да изјави да задржава право да се, у мери у којој нису сагласне са њеним унутрашњим правом, успротиви реемитовању на својој територији програмских услуга које садрже рекламне огласе за алкохолна пића у складу са правилима предвиђеним у члану 15. став 2. ове конвенције.

Ниједна друга резерва није дозвољена.

2. На резерву дату у складу са претходним ставом не може се ставити примедба.
3. Свака држава уговорница која стави резерву на основу става 1. може је повући у целини или делимично на основу обавештења упућеног Генералном секретару Савета Европе. Повлачење ће ступити на снагу на дан пријема таквог обавештења од стране генералног секретара.
4. Држава уговорница која стави резерву на основу става 1. не може да захтева примену те одредбе од стране било које друге државе уговорнице; може, међутим, ако је њено задржавање права делимично или условно, да захтева примену те одредбе у мери у којој ју је сама прихватила.

Отказивање

Члан 33

1. Свака држава уговорница може, у било које доба, отказати Конвенцију на основу писаног обавештења упућеног Генералном секретару Савета Европе.
2. Отказивање ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи по истеку периода од шест месеци од дана пријема таквог обавештења од стране Генералног секретара.

Обавештења (1)

Члан 34

Генерални секретар Савета Европе ће обавестити државе чланице Савета Европе, и друге државе уговорнице Европске конвенције о култури, Европску заједницу и сваку државу која је приступила, или је позвана да приступи Конвенцији о:

- а) сваком потписивању;
- б) депоновању сваког инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања;
- ц) сваком датуму ступања на снагу ове конвенције у складу са одредбама чланова 29, 30. и 31;
- д) сваком извештају састављеном у складу са одредбама члана 22;
- е) сваком другом чину, изјави, обавештењу или саопштењу у вези са овом конвенцијом.

У потврду тога су доле потписани, за то прописно овлашћени, потписали ову конвенцију.

Састављено у Стразбуру, 5. маја 1989, на енглеском и француском, при чему су оба текста подједнако веродостојна, у једном примерку који ће бити депонован у архив Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе ће доставити оверене копије свакој држави чланици Савета Европе, другим државама

уговорницама Европске конвенције о култури, Европској заједници, као и свакој држави која је позвана да приступи овој конвенцији. (1)

Додатак

АРБИТРАЖА

1. О захтеву за арбитражу ће бити обавештен Генерални секретар Савета Европе. Захтев ће укључивати име друге стране у спору и предмет спора. Генерални секретар ће проследити тако примљену информацију свим државама уговорницама Конвенције.
2. У случају спора између две државе уговорнице од којих је једна држава чланица Европске заједнице, која је и сама држава уговорница, захтев за арбитражу ће бити упућен и држави чланици и Заједници, које ће заједно обавестити Генералног секретара у року од месец дана од пријема захтева, да ли ће држава чланица или Заједница, или и држава чланица и Заједница заједно, бити страна у спору. У одсуству таквог обавештења у датом временском року, сматраће се да су држава чланица и Заједница једна те иста страна у спору за потребе примене одредаба које одређују оснивање и поступак арбитражног суда. Исто ће се примењивати и у случају када држава чланица и Заједница заједнички наступају као страна у спору. У случајевима предвиђеним овим ставом, временски рок од једног месеца предвиђен у првој реченици става 4. биће продужен на два месеца.
3. Арбитражни суд ће се састојати од три члана: свака од страна у спору ће одредити по једног арбитра; два арбитра тако постављена ће на основу заједничког договора одредити трећег арбитра који ће бити председник арбитражног суда. Овај последњи неће бити држављанин ниједне стране у спору, нити ће имати стално пребивалиште на територији било које стране у спору, нити ће бити запослен од било које од њих, нити бити у неком другом својству умешан у спор.
4. Ако једна од страна није одредила арбитра у року од месец дана након саопштења захтева од стране Генералног секретара Савета Европе, њега ће на захтев друге стране одредити председник Европског суда за људска права у року од следећих месец дана. У случају спречености председника Суда, или ако је он држављанин једне од страна у спору, именовање ће извршити потпредседник Суда или по положају највиши судија овог Суда, који је на располагању и није држављанин ни једне од страна у спору. Исти поступак ће се применити ако, у року од месец дана након именовања другог арбитра не буде изабран председник арбитражног суда.
5. Одредбе ставова 3. и 4. ће се применити, према случају, ради попуњавања сваког празног места.
6. Две или више страна које споразумно утврде да имају заједнички интерес, заједнички именују једног арбитра.
7. Стране у спору и Стални комитет ће пружити арбитражном суду све што је потребно за ефикасно вођење поступка.
8. Арбитражни суд ће донети свој пословник. Његове одлуке ће се доносити већином гласова. Пресуда ће бити коначна и обавезујућа.
9. Пресуда арбитражног суда ће бити достављена Генералном секретару Савета Европе који ће је саопштити свим државама уговорницама Конвенције.
10. Свака страна у спору ће сносити трошкове арбитра ког је именovala; стране ће подједнако делити трошкове другог арбитра, као и друге трошкове произашле из арбитражног поступка.

ЧЛАН 3

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори“.